



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima sexta Octobris.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9477**

## Decima sexta Octobris.

1<sup>o</sup>. *De S. Mommoleno, episc. Tornacensi.**Ex lectionibus ecclesiarum Audomarensis, & Nouiomensis.*

**C**iuitate Nouiomo, sancti MOMMOLENI  
episcopi & confessoris. Tempore siquidem  
regis Clotharij tres viri religiosi, Mommolenus,  
Bertinus, atque Bertramus, Constantia Germa-  
niæ ciuitate orti, atque in Luxouienti cœnobio  
in pietate diuinisq̃ue mysterijs instructi, exeun-  
tes in Galliam, Mommolenum sibi patrem ele-  
gerunt, ac Deo summo patrifamilias in Euange-  
lij prædicatione plurimum fecerunt fructum.  
Hic enim sanctissimus Mommolenus confluen-  
tem ad se populum, æternæ vitæ pabulo reficie-  
bat. Inter quos etiam palatini proceres, intermisso  
ad tempus regali ministerio, veniebant, sancto-  
rum Dei modestiam in exemplum vitæ sumen-  
tes. Multis Scripturarum testimonijs corda po-  
puli excœluit, multumq̃ue mentes ad meliorem  
vitam excitauit, quia qualis erat in verbo, talem  
se exhibebat in opere. Vnde miro affectu ama-  
batur à populo, humili subiectione honorabatur  
à clero, & ad Clotharij aulam vocatus, ibidem  
quo-ad licuit, fructum Domino faciebat. Tan-  
dem relicta aula, ipse & socij adierunt Audoma-  
rum, sanctum episcopum Teruāentem, coope-  
ratores illi in cultura Dominicæ vineæ futuri.  
Cùm ergo monachorum habitacula ædificassent,  
cresceretq̃ue numerus præ feruore religionis,  
episcopus beatum Mommolenum illis abbatem  
constituit. In quo statu dura castigatione carnem  
suam

suam coërcuit, stipendium prædicationis pauperibus dabat: vlcerosa membra balneis fouebat. Interea vir Dei Eligius Nouiomensis episcopus migravit ad Dominum; in cuius locum Momolenus, non sine obedientiæ impositione est abstractus. Rexit autem eam ecclesiam & coniunctam Tornacensem, annis viginti sex. Adueniente autem vocationis suæ, diu desideratæ, tempore, sepulturam elegit in communi cœmeterio, extra vrbs mœnia, & suscepta nostræ reuerentiæ Eucharistia, inter ipsas gratiarum actiones vltimum vale populo dicens, spiritum exhalauit. Multas autem virtutes per eundem Dei famulū, iam sepulturæ traditum, operatus est Dominus in doctrinæ ac vitæ eius confirmationem.

2<sup>o</sup>. *De sancto Iuniano confesso, e.*

*Ex historia manu-scripta, & Gregorio Turonensi.*

**I**N territorio Lemouicensi, S. IUNIANI confessoris. Qui natione, vt fertur, Cameraensis, propter cælestem patriam, terrestrem reliquit, & in Aquitania S. Amantij solitarij viri tirocinio se mancipauit, in cuius cella multis polens virtutibus, quadraginta annis solitariè vixit. Ac tandem post labores vigiliarum, ieiuniorum, & certaminum contra diabolum, obdormiuit in Domino. De eo sic scribit Gregorius Turonensis. Fuit & Iunianus reclusus, intra Lemouicicæ vrbs territorium, qui viuens multa populis ostendit miracula; sed & nunc ad sepulcrum eius sæpe morbi curantur. Nam vidi multos, quos dinumerare putavi longum, qui cæcis oculis eo perduci lumen receperunt: paralyticiq; dire-

*De gloria  
confessoris  
c. 1. 103.*

cti sunt. Testisque est ipse populus hodie, qui cum sanitatem recipiunt, statim se tributarios loco illi faciunt. At recurrente circulo anni, pro reditæ sanitatis gratia, tributa dissoluunt. Hactenus Gregorius.

A quibus beneficijs, locus antea incelebris, excrevit in oppidum sancti Iuniani, cuius Belloforestus meminit in Cosmographia.

Videntur & alij esse eiusdem nominis sancti. Legitur enim apud Rhemenses in Martyrologio die decimo quinto Nouembris: Eodem die beati Iuliani confessoris, quem beatus Remigius baptismate lauit. Item Pictaueses habent in Breuiario, Idibus Augusti Iunianum abbatem, qui eadem hora migravit, qua regina Radegundis, cui tanta familiaritate adhæsit, ut ab ea sola tegumenta sua sint confecta. Inter quæ cilicium, quod, inquit, usque hodie apud nos illæsum perseverat.

3<sup>o</sup>. De S. Berchario, abbate & martyre.

Ex Martyrologijs, & Vincentio.

**I**N Derno monasterio, natalis S. BERCHARII abbatis & martyris. Hic legitur in nonnullis antiquis ecclesiarum Martyrologijs, discipulus S. Remacii episcopi. Sed nondum animaduertere potui, ubi, aut quam diu nostri beati Remacii discipulus fuerit. Præfecit autem eum in Altvillari ( ut ex gestis scribit Vincentius Beluacensis episcopus ) loci fundator, sanctus Niuardus episcopus Rhemorum, reuersum ex Luxouio, & regularibus disciplinis institutum ab Eustachio abbate. Dum autem multa ordinat & disponit, Dagouinus monachus, & viri sancti de fonte filiolus cum Iuda Sathanæ traditus, paternam oburgationem non ferens, in lecto decumbentem arrepto ferro occidit. Ex defuncti sepulcro longè post

Li. 24. Spe-  
cilli, c. 114.  
ES 15.

gè post oleum emanauit, cunctis morbo correptis salubre. Colitur autem à Rhemenfibus & Catalaunenfibus eius memoria decimo sexto die Octobris, quamuis quædam Martyrologia, natalem habeant die decimo octauo, qui sacer est Lucae, Euangelistæ & medico.

Cæterum, vt subábito num Remacii fuerit discipulus, etsi is, Nodgero teste, fuerit multorum cœnobiorum fundator, & rector: complurium discipulorum pater & institutor: sic etiam de loco quietis hæreo, an videlicet Altum villate, cui primus præfuit, alio nomine dicatur Denum; an verò, vt est in Indice abbatiarum Franciæ, distincta sint monasteria, illud in diocesi Remensi; istud, aliàs Monaster, in Cathalonensi. De quibus propriæ ecclesiæ sententiam audire exopto.

#### 4<sup>o</sup>. De sancto Gordanio eremita.

*Ex ijs quæ nobis voce & scripto communicarunt Franciscus Barrus Prior Aquiscinctensis, & Adrianus Besemerus, Doctor & Professor ibidem.*

**A**quis-cincti, natalis sancti GORDANII confessoris. Qui, vt ex antiquis constat monumentis, multo antequam Aquis-cinctensis monasterij fundamenta iacerentur, in ea insula constructa ecclesiola, vel ædicula (quæ adhuc ex veterum monachorum relatione monstratur) sanctissimè vitam peregit eremiticam. Cumque locus interior, quasi insula, vndique paludibus & aquis occluderetur, per sinuosos tamen anfractus exeundi quandoque aditum reperiēbat. Vnde in pago Muntiniaco, qui Gallicè dicitur *Montigny*, qua Aquis-cincto Duacum iter est, fons visitur, negligentia tamen rusticorum corruptus, qui puteus sancti Gordani dicitur. Est etiam in monasterij penuario, puteus

Octobris 16.

NATALES

qui aquam habet præstantissimam, quod ad sancti huius benedictionem referunt. Præterea constanter refertur, & vetustis picturis exprimitur, monasterium in Aquis-cinctensi insula, ex huius eremix consilio constructum esse à generosis viris Gualtero, domino de *Montigny* & *Piscuaria*, & Sigerio, domino de *Los* & *Corcella*. Vbi etiam cum aliquot alijs, vitam secuti meliorem, se suaque omnia Deo consecrarunt. Oportet tamen hoc consilium referre ad apparitionem post mortem. Gerardus enim secundus, episcopus *Cameracensis*, in literis foundationis, quas dedit anno supra millesimum septuagesimo nono, scribit parochianos suos genere & diuitijs præclaros *Walterum* & *Sigerum*, spiritu diuino afflatos, elegisse locum qui *Aquis-cinctus* dicebatur, ecclesiam volentes inibi restaurare, quam à sancto *Gordano* in eodem loco eremiticam vitam ducente, audierant quondam ædificatam fuisse. Est autem *Aquis-cinctum* sancti *Saluatoris* monasterium præstantissimum, Ordinis sancti *Benedicti*, diocesis *Atrebatensis*, duobus milliarijs à *Duaco* distitum. Quod natalem beati *Gordani* celebrat die decima sexta *Octobris*, sed officium canit commune confessoribus, præter duas proprias orationes ad *Sextam* & *Nonam*. Porro ob tanti viri benedictionem *Piscuarienses* in vetustæ ecclesiæ cæmeterio sepeliebantur, quod nunc constrictius est & solos excipit familiares famulos *Aquiscinctenses*.

Huic autem monasterio variæ collatæ sunt reliquæ, potissimum à *Warino* archiepiscopo *Thessalonicensi*, quam donationem sigillo suo confirmauit, anno millesimo ducentesimo trigesimo

NOBO,

nono, & à Roberto iuniore, Comite Flandrensi. Inter eas autem reliquias recensentur brachium sancti Georgij, pes alter sanctæ Marthæ, & annulus quo traditur Deipara virgo Iosepho desponsata.

Eundem locum in suo exilio per aliquot dies decorauit beatus Thomas Cantuariensis præsul, cuius martyrium per totum orbem Christianum celebratur.

*Vide supradie 9. huius. Num. 4. in app.*

### 5<sup>o</sup>. De sancto Gurdinello.

*Ex informatione Francisci Barri, Prioris Aquiscinctensis.*

**E**O die, transitus S. Gurdinelli confessoris. Qui officium commune habet Duaci ad sanctum Amatium. Hunc quidam asserunt esse prædictum beatum Gordanium, & ex Aquiscinctensi insula à Sichero Duacum esse translatum. Verum Aquiscinctenses ex relatione antiquorum didicerunt, sanctum Gordanium adhuc sepultum iacere ad valuas sui templi, sub monumento marmoreo, quod introeuntibus est conspicuum. Duacenses verò Canonici S. Gourdinelli corpus, vna cum corpore S. Onesimi, sibi à Suestionibus donatum asserunt, cum S. Amati corpus ab eis referretur cessantibus bellis. Qui etiam pingitur iuuenis palmam in manu ferens. Quæ pictura beato Gordanio eremite conuenire non videtur.

*a. Circiter annum Domini 896.*

6<sup>o</sup>. De sancto Lullo, episcopo Moguntino.

Observatio quo ad Belgium ex eius epistola, & ex officio in die sancti Bonifacij.

*Manu. scripta in Germania, & citatur à Magdebur.*

*In diei officio.*

**I**N Hirsfeldensi monasterio, natalis S. LULLI archiepiscopi & confessoris, qui sancto Bonifacio martyri dignè succedere meruit. Fuit natione Anglus, patria Maldubiensis, & vt quidam addunt, vnus ex duodecim monachis quos sanctissimus Egbertus in Frisiam misit. Quo spectat quod extet beati Lulli epistola ad Gregorium presbyterum & abbatem, in qua illum præceptorem suum vocat. Gregorius enim fuit Ultraiecti primùm abbas, deinde episcopus. Præterea ecclesia Moguntina habet S. Bonifacium, cùm sanctissimæ ipsius conuersationis, affluentis doctrinæ, flagrantisque in Deum animi certiora experimenta cœpisset, inuitum ad Sacerdotij dignitatem prouexisse, & lateri suo semper adesse voluisse. Vnde eum in Belgio S. Bonifacio cooperatum esse, non est incredibile.

De eo plura videre licet in historijs Guilhelmi Malmesburiensis, & Laurentij Suriij. Zacharias Lul vocat: quidam etiam Iulium.

Decima octaua Octobris.

De sancto Monone, martyre Nassonia.

Ex historia manu-scripta, & instructione ex diui Huberti monasterio accepta.

**I**N Nassonia, natalis S. MONONIS martyris. Qui angelico monitu de Scotia Arduennam deuenit, vbi solus soli Deo multo tempore seruiuit, &